

Katholische Mission für Tschechen,
i Fax

01/241 50 25

P.Josef Šimčík, Brauerstr. 99 ; 8004 Zürich

Offset Holend AG - Hardturmstr. 82 ; 8005 Zürich

Abo: 7.- sFr.

Jährlich: 4x

26. března - svátek Zvěstování Páně

*Zdravas Maria! Anděl Páně z nebe -
poselství spásy všemu světu nese -
a všechno tvorstvo pozdravuje Tebe -
Rodičko Boží, v přeradostném plese.*

1. dubna - 5. neděle postní v 9.15 hod - Rüti- Tann

7. dubna - není bohoslužba ve Winterthuru.

5. - 8. dubna jsou exercicie v Klausenhofu. Hovoří Otec Koláček J. z vatikánského rozhlasu.

Téma: Obnovte se duchovním smýšlením, oblečte nové lidství, stvořené k obrazu Božímu ve spravedlnosti a svatosti pravdy. Ef. 4,22-23

8. neděle postní - Květná neděle - slavíme v Klausenhof.
Večer v 19 hod - Zürich

Velikonoční bohoslužby - viz 2.strana Hlasu misie

6. května - bohoslužba v Rüti-Tann v 9.15 hod.

13. května 2001 se koná pouť do Einsiedeln. Slavíme svátek matek.
Vede Otec biskup Josef Hrdlička z Olomouce.

Květen nás volá k úctě k Matce Boží, Panně Marii.

16. května - svátek Sv.Jana Nepomuckého. Kněz a mučedník. Hlavní patron Čech.

28. únor

Tento den před padesátitřemi roky se zapsal do dějin bývalého Československa temnými krvavými barvami. Komunistický režim zohyzdil nejen kulturu, i lidi. Rozsával bolest, vraždy, smrt... pod vedením sovětských "bratří" Pachatelé násilí byli šťastni, že mohli vládnout podle Sovětského svazu "na věčné časy." Jen čtete vzpomínky pronásledovaných. Rudí pachatelé tyto knihy nenávidí. Žere je jejich svědomí.

Tento rok 28. února 2001 vstoupíme do zvláštní doby. Dříve ale prožijeme dny radosti, zábavy, tance, hudby, legrace. Oblékneme se třeba jako maškarády, natřeme tváře pestrými barvami. Po fašancích se zase staneme "normálními lidmi".

28. únor má speciální název : Popeleční středa.

Dáme-li posypat svou hlavu popelem a dovolíme-li, aby kněz nebo pastorační asistent udělal na naší hlavě nebo čele kříž ze spálených palmových ratolestí z minulého roku, osloví nás Kristus, uslyšíme slova: Pomni člověče, že prach jsi a v prach se obrátíš - nebo jiná slova: Čiňte pokání a věřte evangeliu.

Tyto věty připomínají velkou pravdu, která se dotkne každého z nás, ať tomu věří či nevěří. Působí na někoho zdrcujícím dojmem?

Každý člověk, ať jej pýcha vynesla do vysněné výšky, musí sestoupit dolů. Sestup nemá být katastrofou našeho letadla. Přijetí slov Kristových v symbolu popelce mě může uchránit od zdrcujícího zřícení. Abych jednou mohl žít v síle toho kříže. Na něm dobrovolně obětoval svůj život Kristus Bohočlověk.

Popelec připomíná pomíjivost našeho života. Doba postní nám nabízí dobu očištění a smíření s Bohem. "Nechejte se usmířit s Bohem. Čas milosti je zde. Kéž vzplane v naší duši v této postní době světlo, které září ze Zmrtvýchvstalého a daruje nám radost i pokoj.

Nebylo učiněno dost
a nikdy nebude

pro lásku
pro pravdu
pro spravedlnost

Nikdy dost
pro lásku

Jde světem dál a dál
s průstřely na nohou
na rukou i v srdci

Láska ukřižovaná
vítězně zmrtvýchvstala
srdce zneklidněná uzdravující
slovy: Pokoj Vám

P. Josef Veselý

Přeji radostné velikonoce

Josef Šimáček

BOHOSLUŽBY

ve svatém týdnu a o velikonocích
v roce 2001

Květná neděle - 8. dubna
10,30 hod Klausenhof, Flüeli Ranft
Zakončení exercicií
19 hod. - Curych, Herz Jesu -
Aemtlerstr. 49 . Slouží Otec Koláček J.

Dnes se světi ratolesti a při bohoslužbě se čtou pašije.
Mše svatá v Luzernu není. Zvu krajany do Flüeli-Ranft.

Zelený čtvrtek - 12. dubna
19.30 hod - Curych - Herz Jesu

Bohoslužba připomíná poslední večeři
Pána Ježíše. Kristus nám dává
za pokrm své tělo a krev.

Velký pátek - 13. dubna
Přísný půst od masa a útma v jídle

17.00 hod - Curych - Velkopáteč-
ní obřady připomínají utrpení a
smrt Ježíše, uctíváme Sv. kříž,
čteme pašije, přijímáme Tělo Páně.

Bílá sobota - 14. dubna

20.00 hod - Zürich
Slavíme Vzkříšení. Obřady začínají
před kostelem svícením ohně, prožijeme slavnost světla.
Zazní radostné velikonoční Aleluja, obnovujeme
křestní sliby. Po mši sv. svícení pokrmů.

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
neděle - 15. dubna

8.30 hod - Winterthur - kaple
u kostela sv. Ulricha
Žehnání pokrmů a společná
snídaně v klubovně

V Curychu není bohoslužba.

16. dubna - pondělí velikonoční

Na velikonoce přijede P. Přerovský z Říma. Rád poslouží se
svátostí pokání.

Svátost smíření s Bohem je možno přijmout:

Květná neděle: 18.00 - 18.45 hod
Zelený čtvrtek: 18.00 - 19.00 hod
Velký pátek: 15.30 - 16.30 hod
Bílá sobota: 18.30 - 19.30 hod

Apoštolský list

NOVO MILLENNIO INEUNTE

Nejvyššího Pontifika
Jana Pavla II
biskupům, kněžím a věřícím
na konci Velkého jubilea
roku dva tisíce

I. Setkání s Kristem - odkaz Velkého jubilea

"Děkujeme ti, Pane, Bože vševládny." (Zj 11,17) V
bule vyhlášující Jubilejní rok jsem vyslovil přání, aby
oslava dvoutisíciletí tajemství vtělení byla prožívána
jako "jediný a nepřetržitý zpěv chval Trojici" a
zároveň aby tato oslava byla "putováním smíření a
ryzím znamením naděje pro ty, kdo hledí na Krista a
na jeho církev". Zkušenost Jubilejního roku se
pohybovala právě v těchto vitálních rozměrech a
dosahovala takové intenzity, že jsme se mohli
jakoby vlastníma rukama dotýkat milosrdné
přítomnosti Boha, od něhož sestupuje "každý dobrý
úděl a každý dokonalý dar" (srov. Jak 1,17).

Myslím především na *rozměr chval*. Právě odtud
vychází každá autentická odpověď víry na Boží
zjevení v Kristu. Křesťanství je milost, je to
překvapení z Boha, který se nespokojil s tím, že
stvořil svět a člověka a že krácel spolu se stvořením,
ale poté, co vícekrát hovořil různými způsoby skrze
proroky, k nám v této poslední době promluvil skrze
svého Syna. (Srov. Žid 1,1-2).

V této poslední době! Ano, Jubileum nám dovolilo
zakusit, že dva tisíce let dějin přešlo, a nedokázalo
setřít svěžest onoho "dnes", v němž andělé
zvěstovali pastýřům podivuhodnou událost Ježíšova
narození v Betlémě: "V městě Davidově se vám
dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán." (Lk 2,11)
Proběhlo dva tisíce let, avšak Ježíšovo prohlášení
ohledně svého vlastního poslání, které učinil před
svými ohromnými spoluobčany v nazaretské
synagoze, když na sebe vztáhl Izaiášovo proroství:
"Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě
slyšeli" (Lk 4,21), je svěží jako nikdy dříve. Proběhlo
dva tisíce let, avšak hříšníkům, kteří mají zapotřebí
milosrdenství (a kdo není hříšníkem?), stále vzchází
útěcha z onoho "dnes" spásy, která na kříži otevírá
brány Božího království kajícímu se lotru: "Amen,
pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji." (Lk 23,43)

Otci Medovi do Indie jsem odeslal vaše dary
8000,-sFr = 4638 US Dolarů.

Všem děkuji za Vaši velkodušnost. Oblast, kde
P. Med pracuje nebyla postižena zemětřesením. Vše

Na dvě minutky:

Vstoupili jsme do nového století, přehoupli jsme se do třetího tisíciletí. Evropský kontinent zůstává bez katastrof.

Snad se nám hlava z toho netočí, snad je naplněna novými plány: co všechno bychom chtěli v darovaném čase ještě zvládnout...

Ale čas v minutách, v hodinách, stále zapadá do minulosti. Sotva vypovím teď - nyní - už je to minulost. Z těchto malých úlomků času vytvářím celý život. Mám možnost sprádat něco krásného. Občas prolitne mou hlavou obava: stačím na to? Nevhodím tu mou představu do odpadků? Nebude ve mně jen stín smutku? Kdo může prozářit mou duši úsměvem a radostí? Dívám se kolem sebe. Zním řadu výtečných lidí. Výborně pracují. Obohacují náš svět. Obohacují i sebe sama...

Ale nejednoho postihl velký krach a ten člověk se zřítíl na zem jako poražený. Jeho ztroskotání jsem prožíval s ním. Jen jsem se ptal, kam se poděl jeho optimismus, radost, láska s ním žil?

Náš život není příjemná procházka, je zkouškou, zápasem o dobro. Svou láskou k Bohu - k lidem si otevíráme cestu do radostného splynutí s Ježíšem. On provází každého, kdo v Něho důvěřuje a jej miluje a svým světlem ozařuje i temné dny našeho života.

Nenechejte se ovládnout nenávistí ke druhým lidem, upadnete do velké propasti, z níž se těžko budete dostávat.

Máme otevřené srdce pro světlo Kristovo a pro druhé lidi?

* * * * *

Oblečení pro chudé

Farář, který působil ve farnosti na pařížském předměstí, jednou požádal spisovatelku Madeleine Delbrelovou, svou dobrou farnici, aby odnesla balík ošacení jedné velmi chudé rodině.

Madeleine vzala balík a vydala se na udanou adresu. Vyšla do pátého patra studeného betonového baráku a odevzdala balík unavené ženě s dítětem, která ji přišla otevřít. Žena poděkovala a Madeleine se dala na zpáteční cestu. Došla sotva do přízemí, když uslyšela, že ji někdo volá.

Byla to žena z pátého patra. Křičela: "Ten balík si zase vezmi! Takové hnusné hadry! Jsme sice chudí, ale odpadky nesbíráme!"

Madeleine znovu vyšla nahoru a zjistila, že ta žena měla pravdu. V balíku bylo špinavé

prádlo. Někdo to popletl. Omluvila se a smutně odcházela. Nevěděla, co dělat.

Cestou uviděla květinářství a v něm koš nádherných rudých růží. Koupila je a vrátila se zpátky. Potkala přitom dítě té ženy, a tak mu dala kytici se slovy: "Odes ji mamince."

To dítě bylo prvním člověkem, kterého pak v té čtvrti pokřtili.

Starý nevěřící muž šel za věhlasným knězem. Doufal, že mu pomůže vyřešit problémy, které měl s vírou, že mu objasní, co se mu zdálo nepochopitelné. Nedokázal například uvěřit, že Ježíš z Nazareta skutečně vstal z mrtvých. Chtěl nějaké znamení, že se to opravdu stalo..

Když vešel na faru, v kanceláři už byl s knězem někdo jiný.

Kněz zahlédl muže stojícího na chodbě a s úsměvem mu přinesl židli.

Když ten druhý odešel, pozval kněz starého pána dovnitř. Zeptal se ho, o co se jedná, a pak dlouho a živě spolu diskutovali. Starý pán nakonec uvěřil a projevil přání obrátit se k Božímu slovu, svátostem a k důvěře v Pannu Marii.

Kněz pocítoval uspokojení, ale také tak trochu údiv nad tak rychlým obrácením, a tak se ho zeptal: "Povězte mi, prosím vás, který argument vás v našem dlouhém rozhovoru přesvědčil, že Kristus opravdu vstal z mrtvých a že Bůh existuje?"

"Gesto, se kterým jste mi přinesl židli, abych nemusel čekat vestoje," odpověděl muž.

(Danilo Zanella)

✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Z naší kroniky....

Dva týdny před vánocemi 2000 asi 20 dětí se sešlo v doprovodu svých rodičů v místnosti italské misie v Curychu.

Pod vedením pí Mirjam Němečkové, která pracuje s dětmi v Hinwilu, je připravila na slavení vánoc.

Ve vyzdobené místnosti zazářily desítky světel a děti dostávaly různé figurky, se kterými se vydávaly na cestu do Betléma - nakonec uprostřed vytvořily Betlém kolem Ježíška. Oslavili jsme Ježíška českými koledami. Jsou neustále krásné. Díky rodičům, že naučili děti zpívat.

Po oslavě děti malovali dřevěné hvězdičky a rodiče si v klidu popovídali při kávě.

Jménem všech dětí a rodičů děkujeme paní Mirjam Němečkové za obětavou přípravu vánoční besídky.

✠ ✠ ✠

Cítím povinnost poděkovat manželům Antonínu a Vlastě Vlčkovým. S velkou láskou a moudrostí vedou každý rok taneční kurs pro mladé lidi, ba i pro dospělé.

Taneční kurs byl zakončen plesem mládeže s velkou účastí lidí 27. ledna 2000 v sále farnosti sv. Ulrycha ve Winterthuru. Vlčkoví mají chuť pokračovat v tomto umění i příští rok 2001-2. Mládež dozrává a těší se též.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Modlitba a křesťanský život

Nepochybuji o tom, převážná většina Čechů ve Švýcarsku jsou křesťané. Je to dobré poznání i znamení - gratuluji všem. Patřím k nim též, už od okamžiku, kdy po mojí hlavě stékala křestní voda. Sám Ježíš Kristus Bůh mě obdaroval svým životem, jako každého z vás, křesťané. Mám na tuto památku, písemnou zprávu vepsanou do křestního listu. Dlouho, dlouho to byla památka zapadající prachem, neříkala mi téměř nic.

Vím také, který farář mě pokřtil, v kterém kostele, kdo byli moji kmotři a kdy jsem byl přijat samým Bohem a stal jsem se jeho dítětem. Už ani nevím, zda provázela den křtu i nějaká vnější slavnost... Sešli se u nás doma vedle kmotrů též moje tety a početní strýcové? Ty jsem začal poznávat až s přibývajícimi roky. Měl jsem je rád, byli šprýmovní a veselí. Někteří uměli báječně vyprávět veselé historky až jsme praskali smíchem. Nechci zahrabávat svůj křest nějakým povrchním vyprávěním. Nevisel můj křestní list jen jako mrtvá památka v naší jizbě, kde jsme spávali? Až po několika letech jsem začal víc přemýšlet, co je užitečné a potřebné pro můj křesťanský život.

Ano, radost, smích k němu náleží. Kde ale zůstávala třeba taková modlitba?

Modlitba je činnost velmi důležitá. Nemodlit se je nedostatek něčeho nutného pro život, je to upadání do otroctví hříchu.. Jak může být Bůh naším životem, jestliže naše srdce je mu vzdálené? Nic neplatí tolik jako

modlitba: ona dělá možným i to, co je nemožné, lehkým to, co není lehké. Kdo se modlí, jistě se spasí, kdo se nemodlí, může se zatratit.

Modlitbu a křesťanský život nelze oddělovat od sebe, protože se jedná o lásku k Bohu Otci, o přilnutí k jeho učení, o spojení s Duchem, který nás připodobňuje Kristu: Všechno, oč prosíte Otce v mém jménu, dá vám, praví Ježíš.

Kdo miluje Boha a bližního, spojuje modlitbu se skutky a skutky s modlitbou, modlí se neustále (říká Origenes, křesťanský spisovatel a teolog 2 století).

Jsou momenty a situace, kdy lidské síly už nestačí. Aby člověk pokračoval v radostném životě, potřebuje přímou pomoc milosti Boží.

Modlitba je jako čerstvý vzduch, je to přímé vanutí, spojující láskou s Bohem.

Posilovat život modlitby v nás je darem Ducha Svatého. Jsme děti Boží, on poslal Ducha svého Syna do vašich srdcí: Abba, Otče (Gal. 4,6)

Děkujeme za toto spojení s Otcem, každým okamžikem se můžeme představit u Něho s jistotou, že nám naslouchá. Vím, že mnoho lidí se modlí. Více se jich však nemodlí. Je pro ně velká škoda, že modlitbu ještě neobjevili.

Prosté svátky jsou prostě hezcí!

Svátek: slaví se přátelství mezi lidmi. Svátek: slaví se láska mezi mužem a ženou. Svátek: slaví se, že lidé, kteří se mají rádi, mohou být spolu. Svátek je jako oasa na dlouhé cestě životem. Jednotvárný běh dnů se přeruší, můžeme načerpat svěží sílu a novou chuť do života. Potřebujeme svátky, ale už jsme zapoměli, jak máme slavit, ztratili jsme smysl svátků.

Svátek umírá na nezřízenost, na rozhazovačnost, na každou láhev, která je vypita přes míru. Svátek je mrtvý, když se všichni jenom chvástají, jedí a pijí, co se do nich vejde, a ukazují svoji tupost. Svátek je mrtvý, když si spolu sednou lidé, kteří se tváří slavnostně a svatouškovsky, ale ve skutečnosti se nemohou vystát. Svátek je mrtvý, stává-li se z něj trh s dárky, směnárna společenských povinností.

Svátek můžeme slavit jen s lidmi, které máme rádi, aby byl svátek krásný, nemusí být drahý. Když je všechno opravdové, srdečné, prosté a spontánní, teprve potom je to svátek. Kde lidi spojuje radost a přátelství, kde si vyprávějí a baví se, jedí a pijí, tancují a zpívají, tam je vždy svátek. Podílejí se na něm všichni, každý se může připojit. A každý se raduje i z toho nejmenšího dárku, protože z něho cítí lásku.

**Žít
prostěji -
a spotřební horečka
je pryč.**

Ty máš ještě chléb...

Dva misionáři Božího slova, Otec Götsch a bratr Gervasius zažili v Číně událost, kterou nelze ani pochopit. Bratr Gervasius, který provázel badatele Dr. Filchnera přes Tibet do Indie, podává tuto nepochopitelnou událost:

Jednoho dne jsem provázel Otce Kaotai k těžce nemocnému. Cesta na koni trvala tři dny, ujeli jsme přes 200 km. Šťastně jsme dorazili do cíle, ale osoba už byla mrtvá.

Smutně jsme se vydali na zpáteční cestu. Asi v polovině nás zastavil jeden mladík a prosil: "Přijďte k mojí mamince. Po patnácti kilometrech jsme došli do malé obce.

V chudém domečku čekala umírající žena. Vstoupili jsme a hned nám kladla otázky: "Cizince, chceš mi říci pravdu, dám ti pár otázek."

"Ano, mamičko."

"Existuje Bůh, ve kterém jsou tři osoby? Existuje jeden svět, kde jsou dobří odměnění a zlí potrestaní? Je pravda, že Bůh přišel na zem, aby za lidi zemřel a tak jim otevřel místo radosti? Je to všechno pravda?"

Kněz žasnul, jen se divil, odkud má stará paní takové vědomosti a jen přikývl: "Ano, je to tak."

"Dobře cizince, máš při sobě vodu? Tedy umyj mě, abych přišla do místa radosti."

Odkud věděla paní, že má kněz u sebe vodu? Její hovor měl v sobě něco dětského a něco velmi vznešeného.

Otec Götsch ji potom krátce poučil o pravdách víry a pokřtil ji.

Po křtu paní zvolala: "Ty máš sebou i chléb. Ne obyčejný, ale takový, ve kterém přebývá Bůh, dej mi z něho."

Kněz měl sebou schránku se svátostí oltářní. Podal jí svaté přijímání a potom jí udělil i pomazání nemocných. Nakonec se optal ženy: "Ted' já ti dám jednu otázku: "Odkud znáš pravdy naší víry? Potkala jsi někdy nějakého katolíka nebo evangelíka?"

"Ne, cizince."

"Pak jsi jistě četla křesťanské knihy!"

"Neumím číst, ani nevím, že takové knihy existují."

"Ale odkud potom znáš tajemství naší víry?"

"Jen jsem přemýšlela a přišla jsem na to, že to tak musí být - podle toho jsem

žila celých deset roků. Též moje děti jsem tak vychovala. Ted' je můžeš pokřtít."

"Odkud jsi věděla, že dnes pojedu kolem tvého domu?"

"Ano, věděla jsem to. Ve snu jsem viděla staršího muže. On mi říkal, abych poslala syna na cestu, aby vás čekal a přivedl. On mi též řekl, že mě umyjete a tak se po smrti dostanu do místa radosti."

Misionáři žasli, žena byla tak jednoduchá a vypadala tak nevinně, že i kdybychom chtěli, nemohli jsme pochybovat o pravdivosti jejích slov. Na rozloučení jsme jí darovali obrázek svatého Josefa, patrona umírajících. Přijala ho s velkou radostí.

"Toho poznávám - on mě navštívil. Byl u mě častěji, on mi kázal, abych poslala syna naproti vám a přivedl vás ke mně."

Co vlastně bylo? Byl to sen, fantasie či skutečnost? Ani ona, ani my to navíme. To však není důležité. Důležité je to, co se dověděla a naučila.

Misionáři dlouho o tom přemýšleli ... později se dověděli, že žena zemřela v noci téhož dne.

(Pramen: Weite Welt)

✧ ✧ ✧ ✧ ✧ ✧

Mariánská pouť 2001

Zvu Vás na pouť do Medjugorje k oslavě narozenin Panny Marie.

Pouť bychom mohli spojit s poutí organizace Věrité z České republiky, napojit se na simultání překlad z chorvatštiny a modlit se společně za porozumění mezi Čechy ve vlasti a v zahraničí. Tento rok oslavujeme dvacáté výročí stále trvajících denních zjevení Panny Marie v tomto místě Boží milosti.

3. - 11. září 2001 (pondělí - úterý)

Cesta dálkovým autokarem (35 osob), polopense, **dvoulůžkový pokoj ca. 850,-sFr, příplatek na jednolůžkový pokoj 150,-sFr.**

Váš misionář

Otec Josef Šimčík

Máte-li zájem, přihlaste se **ihned** na adresu:

P. Josef Šimčík, Brauerstr. 99,

8004 Zürich,

Tel. 01-2415025

✂-----

Závazná přihláška: od 3. - 11. září - Medjugorje

Jméno a příjmení:.....

Adresa:.....

.....

Telefon:.....

Pravidelné **české bohoslužby**

Zürich:	každou neděli v <u>19 hod.</u> v kryptě kostela Božského Srdce. Aemtlerstr. 49
Winterthur:	každou sobotu v <u>18 hod.</u> u kostela Sv. Ulricha Seuzacherstr. 1
Rüti-Tann:	každou první neděli v měsíci v <u>9.15 hod.</u> v kapli vedle katolického kostela
Bern:	každou 2. neděli v měsíci v <u>9 hod.</u> v kryptě u kostela Bratra Klause. Segantinistr.26
Aarau:	každou 3. neděli v měsíci v <u>10 hod.</u> v sále pod kostelem sv. Petra a Pavla
Luzern:	každou 4. neděli v měsíci v <u>10 hod.</u> v kapli kostela sv. Karla u Karlsbrücke

Každý čtvrtek SPOLEČENSTVÍ MODLITBY. V 19,45 mše svatá, po ní modlitba růžence v kostele sv. Jana Boska - Feldstr. 109. Zürich.

První pátek v měsíci mše sv. v kapli kostela Božského Srdce, v 19,30 Aemtlerstr. 49, Zürich

Od února do května

11. února - bohoslužba v 9.50 hod. Bern.

18. února - Aarau v 10 hod.

25. února - Luzern v 10 hod.

28. února - Popeleční středa - půst újmy a od masa.

Všechny Vás zvú na bohoslužbu s udílením popelce v **19.30 hod**
v dolním kostele Herz Jesu - Curych

4. března - 1. neděle postní - Rüti -Tann v 9.15 hod

11. března - 2. neděle postní - Bern v 9 hod.

17. března v 18.00 hod po mši sv. zvú na malý přípitek ke cti sv. Josefa. Malá oslava začíná v 19 hod. po naší české bohoslužbě v předsálí farního sálu farnosti Sv. Ulricha ve Winterthuru.

18. března - 3. neděle postní - Aarau v 10 hod.

19. března - pondělí - **slavnost sv. Josefa**

25. března - 4. neděle postní - Luzern v 10 hod.